

MARZEC 03/2024 (200)

NASZ DOM

GAZETKA PARAFII BOBRKA, GORZOWA I GROMCA

Życzenia świąteczna

***On, podobnie jak w Emaus, wyjaśnia nam Pisma i łamie dla nas chleb
/ V modlitwa eucharystyczna /***

Niech te nadchodzące święta Zmartwychwstania Pańskiego w kontekście rozpoczynającego się Kongresu Eucharystycznego pomogą nam na nowo odkryć Obecność Jezusa pośród nas ukrytego pod postaciami Chleba i Wina, które zostawił, abyśmy czynili to na Jego pamiątkę. Życzymy wszystkim

parafianom czyli uczniom Chrystusa, którego imię nosimy, abyśmy wzorem uczniów z Emaus – podczas każdej Eucharystii, na nowo rozbudzali w sobie świadomość, że On jest zawsze z nami, ukrytym pod tak małymi znakami Chleba i Wina. Odkrywajmy Go jak najczęściej, karmy się Nim i żyjmy z Nim

i w Nim, a On niech daje nam siły do codziennego zmartwychwstania z naszych słabości i życia i świadczania o Bogu, który nas umiłował do końca.

Szczęść Boże wszystkim i radosnego Alleluja.

Redakcja i duszpasterze

Czcigodni Kapłani

Z okazji Wielkiego Czwartku, pamiątki ustanowienia sakramentu kapłaństwa, pragniemy Wam życzyć by droga, na którą zaprosił Was Chrystus – Najwyższy Kapłan - była dla Was drogą ku świętości.

Niech stale wzrasta w Was miłość do Eucharystii. Niech w gorliwym i pełnym poświęcenia wypełnianiu pragnień Serca Bożego wspiera Was zawsze moc Ducha Świętego.

Życzymy Wam gorących serc, abyście - stając przy człowieku w Jego ziemskiej wędrówce -

podnosili to, co słabe, prostowali to, co powikłane i wzbudzali nadzieję. Niech Wasza szlachetna posługa siania ziarna Bożej Prawdy i prowadzenia ludzi do spotkania z Chrystusem w sakramentach przynosi radość. Niech przyczynia się do budowania jedności Kościoła – naszego Domu.

Matka Chrystusa, Matka Kapłanów swą macierzyńską miłością niechaj broni, osłania i czuwa nad Wami.

Szczęść Boże.

Rekolekcje wielkopostne w Gorzowie

W dniach od 25 do 27 lutego 2024 odbyły się w naszej parafii rekolekcje wielkopostne. Nauki rekolekcyjne wygłosił do nas Ks. Marek Mikołajczak ze Zgromadzenia Zakonnego Księży Najświętszego Serca Jezusowego w Bełchatowie.

Kapłan jest znany jako rekolektant w całym kraju a w naszej parafii głosił nauki w 2021 roku. Głównym tematem rekolekcji było 5 warunków dobrej spowiedzi, które w czasie nauk przybliżył nam ks. Marek.

Tekst i zdjęcie Adam Łękawa

Chwila refleksji z księdzem Markiem Mikołajczakiem

Tegoroczne rekolekcje wielkopostne w parafii gromieckiej wygłaszał Ks. Marek Mikołajczak ze zgromadzenia Księży Sercanów, na codzień posługujący w prowadzonej przez nich parafii w Bełchatowie. Poprosiliśmy księdza Marka o udzielenie wywiadu dla czytelników gazetki "Nasz Dom".

Nasz Dom: Witamy Księżę Marku w naszej wspólnotce parafialnej. Parafianie są ciekawi, skąd ksiądz do nas przybywa?

Ksiądz Marek Mikołajczak: Przybywam z Bełchatowa znanego z położonej nieopodal miasta kopalni węgla brunatnego. Tam służę od wielu lat jako duszpasterz w parafii prowadzonej przez księży Sercanów. Od wielu lat z kapłanami z naszej wspólnoty tworzę "Grupę Rekolekcyjną", która głosi nauki adwentowe i wielkopostne, oraz Misję Świętą w całej Polsce.

ND: Księżę Marku, co wyróżnia zgromadzenie księży Sercanów, czym w szczególności się zajmują?

Ks.M.M.: Nasze zgromadzenie Najświętszego serca Pana Jezusa zajmuje się szczególnie kultem Serca Pana Jezusa, a naszym charyzmatem jest życie miłością Bożą i wynagrodzenie NSPJ za wszystkie nasze osobiste grzechy i grzechy całego świata.

ND: Czasem w okresie Adwentu lub Wielkiego Postu ludzie wybierają sobie świętego Patrona, którego życiem i nauką chcą się szczególnie zainteresować. Czy może ksiądz zdradzić, jaki jest jego ulubiony Święty?

Ks. M.M.: W ostatnich czasach wyjątkową postacią, którą warto naśladować jest Święty Jan Paweł II. Myślę tak ze względu na moją

pracę, w której często odnoszę się do nauczania naszego Wielkiego Rodaka. Kolejną wielką świętą jest Święta Małgorzata Maria Alacoque, którą związana jest mocno z kultem Najświętszego Serca Jezusowego i Pierwszych Piątków Miesiąca. Z kolei szczególnym dla mnie patronem na okres Wielkopostny jest Święty Józef, który jak wiemy zajmuje bardzo ważne miejsce w życiu Naszego Zbawiciela.

ND: W drodze do świętości pomagają nam rekolekcje, oraz post, jałmużna i modlitwa. Jakie zadania w okresie Wielkiego Postu możemy sobie wyznaczać, żeby stawać się lepszymi ludźmi?

Ks.M.M.: Pan Jezus podczas liturgii Środy Popielcowej mówił nam o wspomnianych obowiązkach chrześcijanina w okresie Wielkiego Postu. I myślę, że te trzy drogi

jałmużna to pochylenie się nad miłością do drugiego człowieka, co jest darem dla drugiej osoby i dla Pana Boga. Oczywiście również ważny jest Post, czyli wyrzeczenie, Człowiek potrzebuje tak wiele dla swojego życia szczęśliwego, a jednak z części wygod i dostatku należy zrezygnować, zaprzecić się samego siebie, brać krzyż, oraz iść za Panem Jezusem.

ND: Ojciec Święty Jan Paweł II mówił zawsze, że młodzi są przyszłością Kościoła. Co możemy zrobić w naszej wspólnotie, żeby zachęcić do udziału dzieci i młodzież do modlitwy i czynnego udziału w życiu parafii?

Ks.M.M.: Należy pochylić się nad Papieżem Polakiem i jego nauczaniem. Zawsze pamiętać jakim był Pasterzem w owczarni, jak naśladował Pana Jezusa. Myślę, że najlepiej byłoby trafić do dzieci i młodzieży, przez rodziców i dziadków, którzy zachęcą dzieci do uczestnictwa we mszach świętych, rekolekcjach, czy scholi parafialnej. Warto też pochylić się nad listem Ojca Świętego Jana Pawła II, który skierował do dzieci w 1994 r. Wspomniany list jest pierwszym tego rodzaju napisanym do najmłodszych przez Naszego Rodaka. Zawiera pewne treści, oraz wyznaczniki będące drogą, którą w naszym życiu należy podjąć. Tutaj chodzi też o mocne zaangażowaniu

w życie parafii dorosłych, których dzieci będą naśladować. Wiadomo nie od dzisiaj, że przykład najlepiej naucza.

To Rodzina jest najpierw odpowiedzialna za wymiar katechezy i życie liturgiczne dzieci. Katecheza szkolna i kościelna może tylko rozwinąć to co zasiał w młodym człowieku dom.

ND: Jakie wrażenie na księdzu zrobił Gromiec i nasza miejscowa świątynia?

Ks. M.M.: Przybyłem do Gromca w sobotni wieczór poprzedzający niedzielę w którą rozpoczęły się nauki rekolekcyjne. Świątynia sama z siebie jest piękna, o co dbają gromadzący się na niedzielnej eucharystii ludzie. Ujął mnie za serce wspólny śpiew, chociażby Godzinek przed pierwszą mszą w ciągu dnia. Stąd też moje wrażenie jest bardzo pozytywne i mam nadzieję, że to miejsce zawsze będzie uświęcone modlitwą przez lud tworzący Dom Boży i przeżywający ten czas Rekolekcji Wielkopostnych.

ND: Księżę Marku, Bóg zapłać za udzielenie wywiadu i życzymy owocnego głoszenia Słowa Bożego w naszej parafii i wszędzie tam, gdzie Ksiądz jeszcze zagości. Szczęść Boże.

Rozmowa i zdjęcia R.L.

powinny nam wyznaczać jedną drogę Wielkiego Postu z modlitwą na czele, zwłaszcza, że w tym roku Ojciec Święty Franciszek ogłosił Rok Pański 2024 rokiem modlitwy, więc powinniśmy zwrócić uwagę, na to by iść w głąb dialogu z Panem Bogiem nie dla ludzkiego oka, ale dla miłości Pana Boga. Z kolei

Niewdzięczność

Każde zło jest tragiczne, ale zło wyrządzone swojemu dobroczyńcy jest największą niegodziwością. Największym zaś dobroczyńcą człowieka jest Bóg. Zawdzięczamy Mu wszystko: życie, zdrowie, zdolności, błogosławieństwo na co dzień oraz obietnicę zbawienia. Bóg jest naszym Ojcem, a Chrystus naszym Bratem i Zbawicielem. Tymczasem współcześni ludzie prześcigają się w wymyślaniu coraz większych grzechów, w coraz mocniejszych słowach obrażają Boga. Stawiają się w ten sposób w roli niewdzięczników, w roli zwierzęcia kęsającego rękę podającą im pokarm. Dlaczego tak się dzieje? Zastanówmy się nad przyczynami grzechów, zwłaszcza największych zdrad, których dopuściliśmy się względem Boga, tych najtragiczniejszych w skutkach.

Gdyby Judasz przemyślał zamiar wydania Jezusa, gdyby rozważył, kim jest Jezus, ile on - jako apostoł - Jemu zawdzięcza, gdyby pomyślał, jaka jest proporcja pomiędzy trzydziestoma srebrnikami, które otrzyma, a tym, co straci, zdradzając Jezusa, gdyby wiedział, że straci dobre imię, czystość sumienia, przyjaźń Zbawiciela, zbawienie, że zyska tylko pogardę ludzi, że stanie się największym niewdzięcznikiem... O tym wszystkim Judasz zapewne nie pomyślał... Zabrakło refleksji...

Młody człowiek dokonujący świętokradztwa znieważenia krzyża, mszy św.... Gdyby pomyślał, kim jest Chrystus, ile on sam Mu zawdzięcza, gdyby przypomniał sobie, że zapewne w dzieciństwie był ochrzczony, że został wychowany w tradycji chrześcijańskiej, że świętokradztwo jest niewdzięcznością... Gdyby pomyślał: straciłem wiarę - to prawda, mam pretensje do Kościoła - to prawda, zerwałem z Chrystusem - to prawda, ale przecież świętokradztwo to nie tylko grzech, to zezwierzęcenie, to zaparcie się swojego człowieczeństwa! Nie mogę tak postąpić!

Gdyby mąż, zanim stanie się nałogowym alkoholikiem, pomyślał - przecież jestem chrześcijaninem, Chrystus cierpiał za mnie, Chrystusowi tyle zawdzięczam... Gdyby pomyślał: moja żona zaufała mi, związała ze mną życie, nie mogę jej zawieść, nie mogę jej życia zamienić w koszmar...

Gdyby handlarz narkotyków pomyślał: przecież wzbogacam się na cudzej śmierci, cudzej tragedii...

Gdyby ludzie więcej myśleli, gdyby zastanawiali się nad sobą i swoim postępowaniem - byłoby o wiele mniej grzechów. Jednak zło chodzi o to, by człowiek nie myślał, ale był automatem, żyjącym bezmyślnie w rozgardiaszu zabaw, dyskotek, telewizji, wideo czy natrętnej propagandy. A przecież człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boże. Jest istotą rozumną. Pierwszym i najniebezpieczniejszym etapem „odczłowieczenia” człowieka jest zabicie sumienia, a więc zdolności do refleksji i samooceny.

Człowieku! Pamiętaj! Jesteś człowiekiem myślącym. Pomyśl, gdzie jest prawdziwe szczęście, a wtedy nie dasz się omamić wyobrażeniom o „raju”. Raj na ziemi zaistniał tylko raz w historii ludzkości i został zburzony przez grzech. Nie wierz tym, którzy na grzechu chcą zbudować raj. Oni niczego nie nauczyli się na smutnych doświadczeniach ludzkości. Judasz zaczął myśleć: „Zgrzeszyłem, wydawszy krew niewinnego”. Wydawało mu się, że jest już jednak za późno, dlatego - choć uznał swój grzech - nie miał odwagi prosić Chrystusa o przebaczenie. A przecież na pokutę, nawrócenie, zmianę życia nigdy nie jest za późno. Trzeba tylko pamiętać, by usunąć ze swojego życia główną przyczynę grzechu: bezmyślność, rozkrzyżowanie, brak refleksji i odpowiedzialnego spojrzenia na życie. Starajmy się, by w naszym życiu było więcej ciszy i refleksji...

Maria

Gorzkie Żale

Owoce ciszy jest modlitwa.
Owoce modlitwy jest wiara.
Owoce wiary jest miłość.
Owoce miłości jest służba.
Owoce służby jest pokój...
(Matka Teresa z Kalkuty)

Gorzkie Żale śpiewane w parafii w Bobrku jak co roku zgromadziły wokół ołtarza wielu parafian. Historia tego polskiego nabożeństwa z przełomu XVII i XVIII wieku łączy się z Bractwem św. Rocha działającym przy kościele Świętego Krzyża w Warszawie, gdzie posługują Księża Misjonarze św. Wincenego à Paulo. Napisanie tekstu nabożeństwa przypisuje się członkom tego bractwa i ich opiekunowi, ks. Wawrzyńcowi Stanisławowi Bennikowi CM. To właśnie jego staraniem w 1707 roku zostały one wydane pod tytułem „**Snopek Mirry z Ogródu Gethsemańskiego albo żalose Gorzkie Męki Syna Bożego [...] rospamiętywanie**”. Gorzkie Żale zostały uroczystie odprawione w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu 13 marca 1707 roku w kościele pw. Świętego Krzyża w Warszawie i bardzo szybko zyskały popularność w całej Polsce. Otrzymały także akceptację Stolicy Apostolskiej. W swojej treści nawiązują do tradycji pieśni pasyjnych, lamentacji, płaczów i opierają się na ewangelicznym opisie męki, podzielonym na trzy części. Gorzkie Żale rozpoczynają się Zachętą (Pobudką). Zachęta rozpoczynająca każdą z części jest taka sama. Od początku nabożeństwo Gorzkich Żali odprawiano w uroczystej oprawie liturgicznej - najczęściej podczas wystawienia

Najświętszego Sakramentu, a jego częścią stało się specjalne kazanie pasyjne.

W tym roku kazania pasyjne w parafii w Bobrku głosił **ks. mgr lic. Michał Leśniak** - wikariusz parafii św. Stanisława BM w Żarkach, od 10 lat prezbiter (tj. brat we wspólnocie będący księdzem) na drodze neokatechumenalnej, były moderator diecezjalny Ruchu Światło - Życie Archidiecezji Krakowskiej, w przeszłości związany również z Ruchem Odnowy w Duchu Świętym oraz Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie jako jeden z pierwszych duszpasterzy tego miejsca.

Tematem przewodnim rozważań pasyjnych ks. Michała Leśniaka stały się **słowa Matki Teresy z Kalkuty** - albańskiej zakonnicy, założycielki Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Miłości, laureatki Pokojowej Nagrody Nobla z 1979 roku, ale przede wszystkim świętej Kościoła katolickiego. Jeżeli ktoś z nas zastanawiał się, w jaki sposób przeżyć okres Wielkiego Postu, ale przede wszystkim swoją wewnętrzną przemianę, Matka Teresa udziela mu krótkiej odpowiedzi. **Zapytana przez jednego z dziennikarzy, co należałoby zmienić, aby świat był lepszy, odpowiada krótko: „Ciebie i mnie”.** Innemu

dziennikarzowi udziela podobnego wyjaśnienia: „**Nigdy nie myślałam, że mogę zmienić świat! Staralam się jedynie być kroplą czystej, przejrzystej wody, w której mogłaby znaleźć swe odbicie cała miłość, którą Bóg nas obdarował.** Czy Pana zdaniem to mało?” A rozwijając tę piękną metaforę, z życzliwością dodała: „Niech Pan też spróbuje być taką kroplą czystej, przejrzystej wody. Będzie nas dwoje. Czy jest Pan żonaty?” Kiedy dziennikarz potwierdza, Matka Teresa proponuje, by o to samo poprosił żonę. „W ten sposób będzie nas troje. A czy ma Pan dzieci?”. Kiedy ten odparł, że trójkę, zachęciła, by zaproponował to również im, a wtedy będzie już sześć osób...

Przemiana człowieka powinna być widoczna w jego codziennych decyzjach i wyborach obejmujących wszystkie sfery jego życia: rodzinę, małżeństwo, relacje sąsiedzkie czy zawodowe. I znowu matka Teresa podpowiada nam w kilku krokach, jak to zrobić: **„Owoce ciszy jest modlitwa. Owoce modlitwy jest wiara. Owoce wiary jest miłość. Owoce miłości jest służba. Owoce służby jest pokój”.** Tak w prostych słowach św. Teresa z Kalkuty ujmuje to, co najważniejsze. W kolejnych tygodniach Wielkiego Postu ks. Michał Leśniak pomagał nam zrozumieć, że modlitwa rodzi się w ciszy, że bez modlitwy, zbliżenia się do Boga nie ma wiary. Z kolei wiara rodzi prawdziwą miłość, a ta wyraża się w służbie drugiemu człowiekowi. Dzięki modlitewnemu zbliżeniu się do Boga człowiek odmienia się całkowicie. Wchodząc w relację ze Stwórcą, odzyskuje radość życia, pokój, a przede wszystkim z każdym dniem wzrasta jego miłość do Boga i bliźnich.

Słowa Matki Teresy będące przewodnią myślą tegorocznych rozważań pasyjnych przypomniły mi jej inną wypowiedź: **„Widzę Jezusa w każdym człowieku. Mówię sobie: To jest głodny Jezus, muszę go nakarmić. To jest chory Jezus. Ten ma trąd lub gangrenę. Muszę go umyć i pochylić się nad nim. Ja służę, ponieważ kocham Jezusa. Możesz znaleźć Kalkutę wszędzie. Musisz tylko mieć otwarte oczy. Na całym świecie są niekochani ludzie, odrzuceni, opuszczeni, odepchnięci lub zapomniani. I to jest największa bieda. Znajdź swoją własną Kalkutę”.**

Pamiętajmy o tym, że **Kalkutę można znaleźć wszędzie, a przede wszystkim w naszej codzienności... Trzeba mieć tylko otwarte oczy...**

EK

tekst autoryzowany przez
ks. Michała Leśniaka

Post, a ciało

Czym jest Post? – To dobrowolne całkowite lub częściowe powstrzymanie się od jedzenia lub od spożywania pewnych rodzajów pokarmów (np. mięsa) przez określony czas. Wielki post w kościele katolickim jest traktowany jako czas pokuty i nawrócenia. Post ma przede wszystkim uczyć pokory, cierpliwości, solidarności i zrozumienia, wewnętrznej wrażliwości, przedkładania rzeczy ważnych nad mniej ważne, dobrego wykorzystania czasu, ma skłaniać nasze pragnienia i myśli ku wartościom duchowym, jest okresem liturgicznym, który służy przygotowaniu wiernych do przeżycia świąt Wielkanocnych. Wielki Post trwa 40 dni od Środy Popielcowej do Wielkiego Czwartku, z wyłączeniem niedziel. Niedziele są ważną częścią Wielkiego Postu, ale nie wliczamy ich do „40 dni”, ponieważ w każdą niedzielę wspominamy i świętujemy Zmartwychwstanie Chrystusa podczas Mszy Świętej. Okres Wielkiego Postu, to szczególnie czas łaski, w którym Jezus poprzez swoją Mękę i śmierć na krzyżu wychodzi naprzeciw człowiekowi zagubionemu w grzechach, aby dać mu nowe życie w szczęśliwości wiecznej. Post można wyróżnić:

-Post jakościowy polega na wstrzeźliwości od pokarmów mięsnych, natomiast nie są zabronione ryby, jaja czy nabiał. Można także jeść zboża, kasze, owoce i warzywa oraz używać przypraw. Ten post obowiązuje w Środę Popielcową oraz wszystkie piątki całego roku z wyjątkiem określonych świąt.

-Post ilościowy z kolei oznacza możliwość zjedzenia jednego pełnego posiłku oraz dwóch lżejszych dań.

-Post 24-godzinny zwykle rozpoczyna się po śniadaniu pierwszego dnia, a kończy się kolejnego dnia o tej samej porze.

-Post 16:8 jest najczęściej wybieraną ze względu na dość łatwe przystosowywanie się organizmu do trybu żywienia. Ten rodzaj postu przerywanego polega na powstrzymaniu się od spożywania posiłków przez 16 godzin w ciągu doby, a przez pozostałe 8 godzin można jeść to, na co ma się ochotę.

Poszczenie dyscyplinuje ciało, przywraca siłę woli. W czasie postu proces autofagii przybiera na sile, uwalniana jest duża ilość energii i dochodzi do procesów naprawczych w obrębie tkanek. Dzięki tym mechanizmom okresowe posty przyczyniają się w wymierny sposób do poprawy zdrowia i lepszego samopoczucia. Łatwiej jest nam pokonać pokusy i walczyć z nałogami. Post ma błogosławione skutki także dla sfery psychicznej: daje większą świadomość, jasność umysłu, poprawia pamięć, koncentrację i kreatywność. Najlepszym sposobem kiedy jest zacząć post... po prostu zacząć, nawet jutro albo dzisiaj od kolacji, czemu nie! Jednak przed rozpoczęciem postów należy skonsultować się z lekarzem, zwłaszcza jeśli masz jakiegokolwiek problemy zdrowotne, bo przecież ciało to świątynia Ducha Świętego, o którą również trzeba dbać. *„Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za [wielką] bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!”*

(Kor 6, 19-20)

G.D.

Ś.P.

Maria Bury

1944-2024

„Nie żyjemy, aby umierać, ale umieramy, aby żyć wiecznie”.

Czcigodny Księżę Zdzisławie, ze smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Twojej Mamy.

Doskonale wiemy, jak trudno jest ukoić ból po takiej stracie. Pamiętaj jednak, że nie umiera ten, kto pozostaje w sercach najbliższych.

Jesteśmy myślami z Tobą oraz całą Twoją rodziną – przyjmij nasze najszczerze kondolencje i pamiętaj, że zawsze możesz liczyć na naszą modlitwę i wsparcie.

Redakcja

Ś.P. ks. Stanisław Maślanka

1941-2024

W dniu 9 marca zmarł były proboszcz parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Bobrku, ks. prałat Stanisław Maślanka.

Przyszedł na świat w Lubarowie 22 marca 1941 roku. Świecenia kapłańskie przyjął z rąk Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Karola Wojtyły w dniu 11 kwietnia 1965 roku. Za swoją maksymę życiową przyjął słowa, które umieścił na obrazku prymicyjnym. „Maryjo, przyjmij mnie w opiekę Swoją. O Matko Boża, bądź Matką moją”. Maryja wysłuchała Jego prośby. Wymodlił sobie opiekę Maryi przy śmierci. Wracając z pogrzebu śp. Marii Bury, mamy ks. Zdzisława Burego, odwiedził klasztor w Kalwarii Zebrzydowskiej. Po spotkaniu z Matką Bożą Kalwaryjską przy wyjściu z bazyliki zasłabł i odszedł do Domu Ojca.

Parafię w Bobrku objął 28 marca 1998 roku i od razu zajął się sprawami gospodarczymi, przede wszystkim koniecznymi do wykonania remontami. Jego najważniejsze prace na terenie parafii obejmowały m.in.: odnowienie elewacji zewnętrznej i wewnętrznej kościoła, naprawę dachu, remont plebanii, opiekę nad cmentarzem i wiele innych, które zostawiły trwałe ślady Jego obecności w Bobrku.

Tym, co zostawiło najtrwalszy ślad w naszych sercach, jest Jego dobroć, chęć niesienia pomocy najbardziej potrzebującym, chorym, starszym i niepełnosprawnym. Pamiętamy Jego współpracę z Siostrami Miłosierdzia w Bobrku, opiekę nad „chłopcami” z Domu Pomocy Społecznej, współpracę ze szkołami w Gromcu i Bobrku, z Kołami gospodyń Wiejskich, Ochotniczymi Strażami Pożarnymi i angażowanie się we wszelkie inicjatywy społeczne: spotkania seniorów, chorych, parafiady, dożynki, spotkania opłatkowe i organizowanie pomocy charytatywnej.

Jako Kapłan potrafił przemówić do człowieka, umiał natchnąć ludzi wiarą, że mogą robić wspaniałe rzeczy dla innych. Inspirował do realizacji wielu inicjatyw, w których uczestniczyli mieszkańcy całej byłej bobreckiej parafii. Przyczynił się także do powstania parafii w Gorzowie i w Gromcu.

W celu integrowania wszystkich trzech miejscowości, z jego inicjatywy powstała gazeta „Nasz Dom”, dzięki której także i dzisiaj możemy na bieżąco dowiadywać się o życiu i sukcesach parafian z Gromca i Gorzowa. Wszystko po to, byśmy pamiętali, że łączy nas jedna Matka - kościół w Bobrku.

Ks. Stanisław miał szczególny dar: Pan posługiwał się Nim dla dobra innych ludzi. Stawiał Go na ich drogach i w wyniku „dziwnych zbiegów okoliczności” pomagał im rozwiązywać ważne sprawy.

Księżu proboszczu, wierzymy, że jesteś już u Pana, oglądasz Matkę Bożą, której zawierzyłeś swoje życie. Prosimy Cię, polecaj nasze parafie Jej przemożnej opiece. Dziękujemy za to, że Pan skierował Cię do Bobrka i przez prawie 10 lat darzyłeś nas swoją miłością, udzielałeś sakramentów świętych, dbałeś o naszą młodzież i jej wychowanie patriotyczne, troszczyłeś się o naszą historię, wiarę i nasze serca.

Żegnaj ks. Stanisławie, niech Pan nagrodzi Cię za Twoją dobroć życiem wiecznym.

Żegnaj Przyjacielu.

Adam Łękawa

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Kwiecień 2024

O docenianie roli kobiet

Módlmy się, aby godność kobiet i ich bogactwo były uznawane w każdej kulturze i aby ustała dyskryminacja, jakiej doświadczają one w różnych częściach świata.

Maj 2024

Za formację zakonnice, zakonników i seminarzystów

Módlmy się, aby zakonnice, zakonnicy i seminarzyści dojrzewali na swojej drodze powołania dzięki formacji ludzkiej, duszpasterskiej, duchowej i wspólnotowej, która doprowadzi ich do bycia wiarygodnymi świadkami Ewangelii.

Duchu Święty przyjdź prosimy

Bierzmowanie A.D. 2024

10 marca, w piątkowe popołudnie, w gromieckiej świątyni, odbyła się uroczystość udzielenia Sakramentu Bierzmowania młodzieży. Ksiądz biskup Janusz Mastalski został uroczystie przywitany przez księdza Proboszcza oraz rodziców młodzieży przystępującej do sakramentu.

W czasie uroczystej homilii ksiądz Biskup zachęcał młodych parafian do świadectwa wiary i modlitwy, z serca przemawiał do bierzmowanych.

Po homilii odbyła się ceremonia bierzmowania, podczas której młodzież przyjęła sakrament krzyżma świętego, aby być mężnymi wyznawcami wiary i trwać przy Chrystusie.

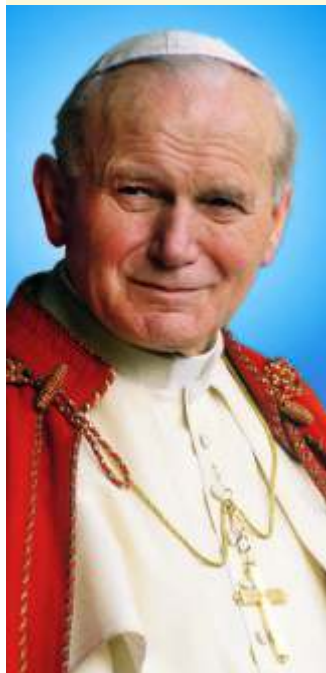
Na zakończenie celebracji ksiądz Biskup poświęcił krzyże, które bierzmowani będą nosić na pamiątkę sakramentu. Młodzież podziękowała księdzu biskupowi Januszowi za udzielenie bierzmowania i wszyscy zostali uwiecznieni na pamiątkowym zdjęciu.

Bóg zapłać wszystkim, którzy uczestniczyli w tej podniosłej uroczystości i otaczali modlitwą bierzmayaną młodzież z Gromca.

Tekst i foto R.L.

CHWAŁA CI OJCZE JANIE PAWLE II

*Przeminął kolejny rok bez Ciebie.
A my opuszczeni trwamy nadal w smutku
Jesteś już długo u Ojca, hen w niebie
Skąd wspomagasz ludzi, którym źle i trudno.
Błogosławionym jesteś już od lat kilku.
Zostałeś już świętym.
Pragniesz nas wiernych jak możesz wspomagać
Chroniąc ich w cierpieniu i przed widmem klęski
Chwała Tobie Ojcu, chwała tam w niebiesie!
Wiedz, tu w ojczyźnie wciąż pamiętamy,
o Twojej wierze i oddaniu ludziom.
W modlitwie Tobie dzięki i pokłon składamy.
Byłeś i jesteś dla nas najlepszym przykładem,
Oddania Bogu Ojcu i Matce Najświętszej
Skupieni wokół Ciebie – wierzymy w to dalej
że potrafisz nas wiązać w rodzinie braterskiej.*

J.K.

Księżu Józefie, z okazji Twoich imienin przyjmij najserdeczniejsze życzenia: wszelkich darów Ducha Świętego, stałego wsparcia wielkiego patrona, św. Józefa, zdrowia – jakże potrzebnego w codziennym życiu kapłańskim oraz życzliwości od parafian. W szczególności życzymy Ci obfitości Bożych łask, byś zawsze był pełen miłości do Jezusa oraz szukał u Niego wsparcia i siły, a w swoim życiu zawsze podążał Jego śladami.

Szczęść Boże!

W sobotę 9 marca odbyły się w Trzebini eliminacje do XIX Mistrzostw Polski Liturgicznej Służby Ołtarza w Piłce Nożnej Halowej o Puchar KNC na poziomie rejonu, do którego należą dekanaty: Libiąż, Chrzanów, Trzebinia, Krzeszowice, Alwernia, Babice. Pierwsze miejsce na w kategorii Lektor Młodszy (roczniki 2008-2011) zdobyli lektorzy z parafii świętej Jadwigi Królowej w Gorzowie.

Gratulujemy zwycięstwa i życzymy sukcesu w następnym etapie!

Tekst i zdjęcia Ks. Stanisław

Mistrzowska Drużyna

Alleluja!

W Wielkim Poście wielu z nas uczestniczyło w nabożeństwach drogi krzyżowej i gorzkich żali. W czasie tych spotkań rozważaliśmy prawdę o cierpieniu i śmierci Pana Jezusa. Nasze serca często przepełniał smutek. Pamiętamy przecież, że Pan Jezus - chodząc po ziemi - był dobry dla wszystkich ludzi, przebaczał grzechy, uzdrawiał chorych, karmił głodnych, pomógł nawet młodej parze w Kanie Galilejskiej. A ludzie okazali się niewdzięczni i zapomnieli o tym wszystkim, co dla nich uczynił; skazali Go na straszną śmierć przez ukrzyżowanie. Pan Jezus naprawdę umarł na krzyżu. Jednak wiemy, że ukrzyżowanie Pana Jezusa miało daleko głębsze znaczenie. On umarł nie dlatego, że ludzie tak chcieli, ale dlatego, że On pragnął ofiarować się

za wszystkich ludzi, także za nas, za każdego z nas, aby w ten sposób zwyciężyć szatana i wyzwolić wszystkich ludzi z niewoli grzechu.

Nie dokonałoby się to w pełni, gdyby śmierć była końcem tamtych wydarzeń. Wiemy, że po trzech dniach Pan Jezus zmartwychwstał. On żyje! W ten sposób zwyciężył szatana, grzech i śmierć. Dzięki temu zdarzeniu każdy z nas został zbawiony i ma otwartą drogę do nieba, do szczęśliwego życia wiecznego. To wszystko Jezus ofiarował nam za darmo, z miłości do człowieka. Co więc powinno pojawić się w naszym sercu? Radość, wesele, szczęście - jak dobry jest Pan. Chciejmy więc tą radością dzielić się ze wszystkimi, pozdrawiając się tym jednym wyjątkowym słowem: Alleluja! Wysławiajcie Pana!

Maria

Zmartwychwstanie Pańskie

Dziś w Kościele przeżywamy wielką radość. Karmimy się Bożym słowem i ciałem, a w sposób szczególny nadzieją zmartwychwstania. Tak bardzo uroczyste wybrzmiewa dziś hymn „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój”. Nasze serca przenika radość, że Pan Jezus zmartwychwstał. Dziękujemy dobremu Bogu za Jego miłość, dziękujemy, że dał nam Swojego Syna, który umarł i zmartwychwstał, aby każdemu z nas otworzyć drogę do nieba. Bóg w Jezusie Chrystusie objawił światu, że światło jest silniejsze niż ciemność, łaska większa niż grzech, radość trwalsza niż smutek, życie potężniejsze niż śmierć.

Ileż to razy zdawało się nam, że pochłoną nas ciemności, że nie ma wyjścia z trudnej sytuacji, a potem

jakieś proste zaskakujące wydarzenie zmieniło wszystko...

Rozbłysło światło w tunelu! Niech zatem ta dzisiejsza noc paschalna przywróci nam ufność, że tak samo jak ona przejdzie w jasny poranek Zmartwychwstania, tak i my przejdziemy kiedyś z ciemności śmierci do wiecznej światłości życia ze Zmartwychwstałym. Musimy tylko całkowicie zaufać Bogu, bo to On potrafi wyprowadzić nas z ciemności. Pamiętajmy, że Jego miłość jest mocniejsza niż wszelkie więzy grzechu i zła. Czuwajmy, abyśmy od tej miłości nie odchodzili, aby zwycięski Chrystus mógł nas prowadzić ku chwale zmartwychwstania.

Maria

Niedziela Miłosierdzia Bożego – 7 kwietnia 2024 roku

Od 2000 roku Kościół katolicki obchodzi święto ku czci Bożego Miłosierdzia. Zostało ono ustanowione przez papieża Jana Pawła II podczas kanonizacji św. Faustyny Kowalskiej. Według objawień mistycznych siostry Faustyny Jezus Chrystus wyraził pragnienie, by pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia. Dał także obietnice z nim związane. Siostra Faustyna usłyszała od Pana Jezusa: „Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (Dz. 299). Pragnę, aby święto

Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia Me-go, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699)”. Dlatego też w tym wyjątkowym dniu można otrzymać łaski Miłosierdzia Bożego. Największą z nich jest łaska

„pełnego odpuszczenia win i kar” związana z Komunią świętą przyjętą w tym dniu po dobrze odprawionej spowiedzi.

Święto Miłosierdzia jest wydarzeniem, które gromadzi w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach rzesze wiernych. Warto odwiedzić 7 kwietnia w Niedzielę Miłosierdzia to miejsce, by wspólnie świętować i korzystać z łask, które Pan Jezus związał z tym dniem. Na stronie www.sanktuarium.faustyna.pl można znaleźć przydatne informacje na ten temat.

EK

JEZU UFAM TOBIE

Te dwa promienie oznaczają krew i wodę – błądź promień oznacza wodę, która usprawiedliwia dusze; czerwony promień oznacza krew, która jest życiem dusz...

Te dwa promienie wyszły z wnętrza miłosierdzia mego wówczas, kiedy konające serce moje zostało włócznie otwarte na krzyżu.

Te promienie osłaniają dusze przed zagniewaniem Ojca mego.

Szczęśliwy, kto w ich cieniu żyć będzie, bo nie dosięgnie go sprawiedliwa ręka Boga. Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia.

...kto w dniu tym przystąpi do Źródła życia, ten dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar.

Duszom, które uciekać się będą do mego miłosierdzia, i duszom, które wystawiać i głosić będą innym o moim wielkim miłosierdziu, w godzinę śmierci postąpię z nimi według nieskończonego miłosierdzia mego.

Odmawiaj nieustannie koronkę. Modlitwa ta jest na uśmierzenie gniewu mego. Ktokolwiek będzie ją odmawiał, dostąpi wielkiego miłosierdzia w godzinę śmierci, chociażby był grzesznik najzwyklejszy, jeżeli raz tylko odmówi tę koronkę, dostąpi łaski z nieskończonego miłosierdzia mego. Pragnę aby poznał świat cały miłosierdzie moje; niepojętych łask pragnę udzielać duszom, które ufają memu miłosierdziu.

Żądam od ciebie uczynków miłosierdzia, które mają wypływać z miłości ku mnie. Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić.

Podaję ci trzy sposoby czynienia miłosierdzia bliźnim: pierwszy – czyn, drugi – słowo, trzeci – modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku mnie. W ten sposób dusza wystawia i oddaje cześć miłosierdziu memu. Tak, pierwsza niedziela po Wielkanocy jest świętem Miłosierdzia, ale musi być i czyn; i żądam czci dla mego miłosierdzia przez obchodzenie uroczystości tego święta i przez cześć tego obrazu, który jest namalowany. Przez ten obraz udzielię wiele łask duszom, on ma przypominać żądania mego miłosierdzia, bo nawet wiara najsilniejsza nic nie może bez uczynków.

Z dzienniczka św. Siostry Faustyny

Adres redakcji

Parafia Przenajświętszej Trójcy w Bobrku
Parafia św. Jadwigi Królowej w Gorzowie
Parafia Matki Bożej Różańcowej w Gromcu

Redakcja

ks. proboszcz Józef Sowa (Bobrek)
ks. proboszcz Stanisław Rapacz (Gorzów)
ks. proboszcz Zdzisław Bury (Gromiec)
oraz Zespół Redakcyjny

Listy do redakcji

można kierować pod adres email:
redakcja@parafiabobrek.pl
Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo do redagowania tekstów